

„Dobry den, jdu tady dobre po
hnede turistické značke?“

JDE JEN O HOVNŮ?

Právě jste do něho šlápli? Nečekejte, že o něm *Maxim* bude psát politicky korektním jazykem. Kdybychom mu říkali exkrement, smrdělo by to snad míň?

TEXT IVAN BREZINA

To, co máte na botě, smrdí mnohem víc než hovna býložravců. Proč? „Masožravé šelmy mají v potravě vyšší obsah bílkovin, které navíc tráví úplně jiné druhy bakteri,“ vysvětlil nám pražský veterinář MVDr. Ivan Malota. „U psů tak vzniká víc amoniaku, metanu a dalších zápachajících látek.“

Ve městech je každá hnědá hromádka němým svědkem porušení zákona. Psi se totiž nesmějí bez vodítka pohybovat nejen po chodnicích a ulicích, ale dokonce ani po městských parcích a veřejné zeleni. Volně mohou běhat jen tam, kde je to výslovně povoleno (a takových míst je ve městech velmi málo). Pokud tedy majitel zvířete tvrdí, že si hromádky nevšímá, přiznává tím, že psa neměl na vodítku. Uklidit po něm ale musí v každém případě. Když to neudělá, je činně, které by mělo být v zájmu čistoty vaší boty „vychováno“ tisícikorunovou pokutou.

Že právě není nablízku policajt? Občanský uvědomělý čtenář *Maxima* hříšníka nejdříve přátelským hlasem upozorní. „Neztraťili jste tu něco?“ Pokud má činně bílý hemzy, vytřepte ho mobilem a vytočte 112. Ještě účinnější způsob výchovy neukázněných pejskařů jsme našli na webu. „Dáma v kostymku povídá, ať přeji si to uklidit sám, když jsem tak chytřej. A tak jsem z pytlíku na stojanu vzal takovou tu papírovou lopatičku, hovno jejího psa na ni nabral a mrsknul jí ho na záda,“ píše anonymní Pražák. Doporučujeme!

Státní veterinární správa odhaduje, že v Česku žije asi 600–700 tisíc psů. Hmotnost jednoho psího hovna se podle rasy pohybuje v rozmezí 50–200 gramů. Naši nejlepší přátelé nás tak každý den podarují třiceti až sto čtyřiceti tunami hnědého hnusu. V Praze bylo loni oficiálně

registrováno 83 500 psů, ale podle odhadů jich tam běhá až o třetinu víc – celkem 110 000. Každý den tedy vyprodukuje 5,5–22 tun hoven. Kdyby to byla jediná smrdutá hora, stačilo by pár bagrů a nákladáků. Desetitisíce hromádek rozptýlených na obrovské ploše ale představuje stejnou hořčí mňuru jako našlapné miny v Iráku. Svě o tom ví ředitel pražské úklidové firmy Komwag Jaroslav Stružka. „Jakmile nám to počasi dovolí, začneme tu hrůzu likvidovat.“ Bika s pohledem smutně upřeným z okna na ladovský bílou ulici. „Psi jsou zvyklí kálet do měkkého, takže v létě se snaží vydržet do parku. Teď v zimě ale mají hezky měkko u okrajů chodníku. Když sněh roztaje, odhali několikaměsíční hnědou nádičku, ke které se v zimě žádná technika nedostane.“

Komwag zajišťuje čistotu městské části Praha 2. Má na to čtyři muže na terénních čtyřkolkách vybavených speciálními vysavači Husqvarna. Stíhají se na šesti trasách. Do nerezové nádře každé tříkolky se vejde padesát kilo hoven, kterých stroje každý měsíc vycucají kolem deseti tun. Odvážejí je na skládku nebo do spalovny. „Psi exkrementy se bohužel nejdají

PSÍ VETŘELEČ

Nejčastějším střevním parazitem psů je škrkavka psí *Toxocara canis*. V Praze ji má asi 5–25 % psů (výzkumy se různí). Proč vás to má zajímat? Kvůli čunatům, co neuklizejí psí bobky, ji možná máte taky. Imunologické studie ukazují, že v sobě tohoto parazita nosí průměrně každý pátý Čech (v Praze 7% lidí, ale na Kolínsku až 45%). Dospělá škrkavka denně klade asi 200 000 vajíček. Gram psího trusu jich může obsahovat až 15 000. Stačí si jen neumýt ruce... Když vajíčko spolknete nebo vdechnete prach z vyschlého trusu, larvička se uvolní a prožere se stěnou vašeho střeva do krevního oběhu. Ten ji zanesou do jater, mozku, oka či někde do svalů, kde se larvička zakuklí a čeká, až vás sežere pes. Nepozná totiž, že nejste myš, zajíc nebo jiný běžný mezipřítel. Pokud v sobě máte larviček jen málo, nebudete o tom vědět. Při silné náaze ale vzniká larvální toxokaróza – nemoc projevující se únavou, horečkami, kašlem, a někdy i nevysvětlenou smrtí.

